

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

560. An, & cui teneatur Beneficiatus solvere pensiones Pensionario mortuo
ante maturitatem termini, seu antequam adveniat dies pensionis
solvendæ.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Respondeo, responsione pendere ex eo, an ipse particularis obligatus fuisset illos tres annos elapsos solvere, si ei presentata fuissent dicta litera in fine tertii anni. Ad quod affirmative responderet Corrad. in pr. benef. l. 5. c. 7. n. 2. 4. teneri illum in conscientia ad hoc; ed quod clausula in literis apponi solita: postquam tibi litera presentata fuerint, non suspendat obligationem, sed solutionem tantum & actionem; quapropter tenebitur successor pensiones illas insolutas solvere, intellige obligatione illa subsidiaria, si heredes defuncti non sunt solvendo.

Quæstio 559. An, & qualiter beneficiatus teneatur solvere pensiones decuras inexatas pensionario mortuo?

Respondeo primum: Camerales praetendere, & de facto practicare, ut ad instar fructuum inexactorum beneficii, pensiones quoque non exactæ à pensionario defuncto cedant sub spolio, & spectent ad Cameram, refert Card. de Luc. de pens. d. 28. n. 3. Verum quidquid sit de hoc,

2. Respondeo secundum: Quamvis pensio extinguitur morte pensionarii, & non transmittatur actio ad heredes pensionarii ad pensiones non decuras exigendas impostorum; quamvis etiam fructus beneficiorum non exacti non transeant ad heredes ex testamento vel ab intestato, sed hi remaneant in dominio Ecclesie, ut Tond. q. 99. benef. p. 1. 22. n. 2. pensiones tamen non exactæ ad heredes transeunt, & eis debentur, facienda que est inter eas & fructus beneficii hac in parte differentia. Tond. loc. cit. citans Mareschot l. 2. var. resol. 6. 2. & Gig. de pens. q. 52. Eridem supponit Lott. l. 1. q. 44. n. 16. ubi, quod transmittatur actio ad heredes pensionarii pro rata fructuum perceptorum, ut quæst. seq.

Quæstio 560. An, & cui beneficiatus teneatur solvere pensiones, pensionario mortuo ante maturitatem termini, seu antequam adveniat dies pensionis solvenda?

Respondeo: Solvenda per beneficiatum hereditibus pensionarii, vel alteri, qui in hoc succedit, non præcisè pro rata temporis, quo vivit pensionarius, sed pro rata fructuum, tempore, quo vivit pensionarius, perceptorum per beneficiatum ad instar simplicis usufructus; ita ut, si pensio fuerit imposita tam super fructibus quam distributionibus, attendi debet quantum de fructibus perceptum, vel propter illorum maturitatem percipere debuerit, aut poruerit possessor beneficii onerari pensione; similiter & quantum ex aliis emolumentis & distributionibus, super quibus pensio imposta est & ad ratam, & proportionem illorum pensio hereditibus pensionarii sit adjudicanda, nulla interim habita ratione seu curato ordine terminorum, quibus solvenda pensio, & an unus dici debeat anticipatus, alter posticipatus. cum, quod illi statui solent, concernat solum commoditatem titularis, commodiorēque, ut inquit Card. de Luc. mox citando loc. solutionem, tam respectivè titularis quam pensionarii, ut nimirum, secundum exigere possit pensionis partem, antequam fructus colligantur, iste alteram partem non teneatur solvere, nisi post fructus jam collectos, intellige, naturales. Unde si mortuus pensionarius eo tempore, quo possessor beneficii gra-

vati pensione perceperat jam omnes seu integros fructus, seu unius anni recollectionem, integra pensio debeatur hereditibus defuncti, v. g. si pensio reservata seu constituta 10. Maji, & pensionarius mortuus 25. Octob. quo jam recollecti fructus omnes in aliqua regione, debeatur ejus hereditibus totius anni pensio, & sic quoque integer terminus solvendus erat festo Nativitatis Domini. sic econtra (quem casum affert Tond. loc. paulò post citando, n. 7.) si pensio reservata, v. g. 25. Octob. quo jam vindemia collecta, & pensionarius mortuus, v. g. 3. Julii, quo necdum collecta messis, non debetur hereditibus pensio, nisi pro rata fructuum perceptorum a die 25. Octob. ad 3. Julii (supponuntur enim alii anni præteriti terminati illa 25. Octob. jam soluti) quo erit admodum exigua quantitas, dum fructus, super quibus imposita pensio, consistenter tantum in frumento & vino; si vero beneficium gravatum haberet quoque fructus aliquos civiles, puta locagia xidium &c. & ex his perceptum interea, pro rata hujus perceptionis a 25. Octob. ad 3. Julii debetur portio pensionis hereditibus. Ita tenent Tond. q. 99. benef. p. 1. c. 22. n. 7. citans Caccialup. de pens. q. 25. Tusc. lit. P. conclus. 267. nu. 8. & 9. Monald. cons. 107. per tot. &c. ac dicens, hanc sententiam sequendam; cum eam tandem post longum examen fecuta fuerit Rota apud Durand. decis. 448. per tot. Idem Ventrigl. ro. 2. annot. II. §. 3. nu. 8. citans Ricc. in pr. p. 3. resol. 268. n. 1. & 2. Bellet. disq. cleric. p. 1. tit. de bon. clericor. §. 18. postquam idem Ventrigl. n. 7. premisset, idem esse, dum beneficiatus quoque mortuus est, nempe tuac pensionem solvendam ab hereditibus defuncti titularis pro rata fructuum perceptorum, nempe tum à dictis hereditibus, tum a successore hereditibus defuncti pensionarii. Item Lott. l. 1. q. 44. num. 16. Card. de Luc. de pens. d. 28. num. 2. dicens hanc esse veriorem, & in Curia & in rota receptam. contra Rebuff. de pacif. poss. n. 146. alias 150. apud Garc. p. 2. c. 1. n. 106. tenentem, moriente pensionario post principium anni (intellige anni pensionarii) pensionem integrè pro illo anno transfire ad heredes, quam sententiam ait Garcias in nulla apud Rotam consideratione fuisse, & usum esse in contrarium. Item contra Gamb. de pot. leg. l. 6. q. 24. apud Garc. loc. cit. n. 110. docentem, quod pensio non soluta non transmititur ad heredes pensionarii, etiam si dies pensionis solvenda advenisset, immo etiam si fructus essent percepti; ed quod si tempore mortis pensionarii adhuc existent, & non est de iis dispositum, remaneant successori in beneficio, non hereditibus defuncti. Item contra Nav. in Apolog. de redditib. Eccles. q. 2. credentem, quod in hoc casu nihil debeatur per titularem, apud Card. de Luc. loc. cit. quod idem tenere videtur Barb. in l. divitio. ff. solut. matrim. p. 2. nu. 3. usque ad 44. & Castel. de nsuf. c. 79. n. 17. apud Tond. loc. cit. n. 3. dum tradunt, solos terminos maturatos transmitti ad heredes pensionarii, v. g. ut si pensio statuta in Novemb. solvenda feso Nativitatis Christi, & S. Joannis. pensionarius moriatur in Februar. solus terminus decursus in feso Nativitatis Christi solvendus sit dictis hereditibus, & nihil ex alio termino jam inchoato. Item contra Covar. l. 1. var. c. 15. apud Eund. Card. de Luc. & Garc. p. 2. c. 1. n. 105. ad 125. maximè n. 120 tenentes, id regulandum, non à qualitate & quantitate fructuum perceptorum, sed à suppuratione temporis, mensum nimi-

rum

tum ac dierum ab ultimo termino alias maturato usque ad obitum pensionarii. Atque ita, manendo in praemissis exemplo pensionarii mortui in Februario transmitti ad haereses terminum Nativitatis Domini, & praterea pro rata temporis decurso à die Natalis Domini ad diem Februarii, quo obiit pensionarius. Fundamentum hujus sententiae ex eo peti, at Tond. loc. cit. n. 6. quod pensionarius ex constitutione Pii V. teneatur recitare officium B. Virginis, & per consequens ei acquiri debet pensio pro rata vita pensionarii, quā durante is officium illud recitavit, maximē, cū pensiones istae sint ad instar alimentorum, qua debentur ad ratam temporis, quo vita alimentarii duravit. Porro his lux aliqua amplior affundetur ex dicendis quāt. seq. Reflectendum autem hīc ad diversitatem, quā est inter fructus civiles, ut sunt cœsus pecuniarii, locagia ædijum &c. & inter fructus naturales, qualiter nimurum & quando hi & illi debentur titulari, & quod hinc dependet, qualiter hi & isti inter defuncti titularis haereses & successores in beneficio dividendi, de quo dictum alias, & videri poterit Lott. loc. cit. à n. 22.

2. De cetero, dum pensio cessavit, non per actum necessarium, nempe per mortem pensionarii, sed per actum voluntarium, puta per translationem ante maturitatem termini, totam pensionem ad cessionarium seu translatarium pertinere, & transferentem sibi nihil servasse, tradit Tond. loc. cit. n. 5. ex mente Rotæ. sic terminum proximum in hoc casu spectare ad translatarium, nisi transferens reservaret sibi fructus prateritos, tradit Gabr. conf. 191. l. 2. apud Garc. loc. cit. n. 112. Dividendum verò pro rata temporis, tradit Rota & Covar. apud eund. Garciam, quem vide.

Questio 561. Pro quo tempore. & quo tempore debeatur, & solvenda pensio?

1. Respondeo primo: Supposito juxta dicta, solutionem penhoris faciendam, habito respectu & consideratione rata fructuum perceporum, non autem temporis decursi argumento l. defunct. ff. de niffrat. secundum quam, ut ait Ventrigl. cit. §. 3. n. 1. regulare se soler Rota in materia solutionis pensionis; pensionem annuam deberi ab initio anni, qui non à calendis Januarii, neque à tempore, quo natura jam exonerata fructibus maturatis & collectis incipit novos concipere, sed inchoatur ab eo momeo, quo reservatur pensio; si signatur siquidem pensio cum consensu partium, post quem consensum illico nascitur obligatio, ex qua oritur actio: exactio autem sola est, quæ differtur ad tempus, de quo convenitum fuit inter partes, & sic semper attenditur hoc anni initium, & ex eo intelligitur pensio debita. Lott. l. 1. q. 44. n. 1. juncto n. 4.

2. Respondeo secundò: Reservatur autem pensio regulariter solvenda in duobus terminis seu semetribus, v. g. festo Nativitatis S. Joannis, & festo Nativitatis Christi, qui termini non ex alia causa statuantur, quam dividendi pensionem alias solidam, & ad nudam commodioremque solutionis præstationem, & non, quod propter eas debet attendi ratio temporis, ut inde dignoscatur quanta portio pensionis competit pensionario. Ventrigl. loc. cit. n. 2. Lott. loc. cit. n. 3.

3. Respondeo tertio: Facta hac divisione terminorum in gratiam debitoris seu titularis, atten-

dendum, num primus terminus per eum solvendus cadat eo tempore, quo possit percipere seu percepsisse fructus, super quibus pensio imposta, ut si jam dictos fructus percepit eo termino, pensio seu potius illa prima solutio dicatur posticipata; alias, si non percepit adhuc fructus, eò quod hi tunc nondum maturati, dicatur pensio posticipata, relativi harum binarum vocum ad ipsam fructuum perceptionem. Lott. loc. cit. n. 5. citans Gratian. discept. for. c. 548. n. 47. & 48. & Rotam in Monopolitan. pens. 10. April. 1606. Ventrigl. loc. cit. n. 6. Porro subiungit Lott. n. 6. Papam ut plurimum nullahabit ratione perceptionis fructuum, decemne anticipatè solvi pensiones, & sic si à die reservationis usque ad diem primi termini seu temestris nulli adhuc potuissent colligi fructus, aperte credendum est, pensionem esse anticipatam, & Papam voluisse anticipatè solvi a beneficiario ex proprio, habita consideratione ad fructus colligendos. Ventrigl. cit. n. 6. Unde subsistere non videtur, quod tradit Paris. l. 1. q. 8. n. 52. quod, si beneficiarius gravatus pensione, cui pro primo termino statutum est festum Nativitatis S. Joannis, ceperit possessionem in Mayo antecedente illud festum, & sic fructus adhuc nullos percepit, non teneatur illo termino solvere pensionem, sed is, qui percepit fructus illius anni. Hic iterum reflectendum ad fructus civiles, qui diutin singulis horis & momentis maturantur & percipiuntur.

Questio 562. Vbi, seu in quo loco solvenda pensio?

1. Respondeo, non facta alia declaratione solutionis pensionis fieri debet, non in loco, in quo degit pensionarius, sed in loco beneficii, & ubi fructus ipsi percipiuntur. Lott. l. 1. q. 39. n. 86. citans Oldr. conf. 168. n. 1. Gamb. depot. leg. l. 6. q. 27. n. 612. Rotam decis. 688. p. 4. recent. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 7. n. 15. Ventrigl. ro. 2. annat. 11. 5. 2. n. 51. Paris. l. 6. q. 2. n. 137. Castrrop. de benef. l. 1. p. 11. §. 6. n. 8. Garc. p. 1. c. 5. n. 233. Ratio est, quod pensio solvenda ex fructibus beneficii, omni illis impositum. A.A. ijdem. Hinc jam inolevit usus & stylus Curiæ, ut una cum terminis solutionis in literis reservationis assignetur & locus. Lott. Par. loc. cit. Corrad. loc. cit. num. 17. dicens, nunquam aut raro Cancellariam, aut Cameram Apostolicam permittere transfire has literas sue destinatione loci solutionis facienda, & quiaem ubi, vel quem partes volunt. Corrad. ibid. citato Gamb. de pot. leg. l. 6. n. 612.

2. Quod, si pensionarius aut ejus procurator non esset in loco definita solutionis tempore statuto, pensionem debens non est in mora aut culpa, ad quæ nullam peccatum non solventium pensionem incurrit. Castrrop. loc. cit. Garc. n. 233. Corrad. n. 18. ex Bartho. in l. item illa. ff. de confit. pecun. dicente, creditorem debere esse paratum ad recipiendam pecuniam in loco solutionis definito, ad hoc, ut debitor peccatum incurrat. Neque in hoc casu ad evitandam peccatum obligatus est debitor ibidem facere depositum pecunie seu pensionis debita. Corrad. loc. cit. n. 18. dicens, quod in contrarium tradit Barthol. in l. si res paratus ff. de procur. id intelligendum de casibus, ubi jus expressè vult talen configurationem fieri, ut puto, ad impediendum curium usurparum. Quod ipsum est tradit Garc. loc. cit. n. 234. subiectum in n. 237. ad effectum